31977L0799

L 336/15 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI 27.12.1977

DIREKTIVA SVETA
z dne 19. decembra 1977
o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve

(77/799/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta [1],

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora [2],

ker vodijo prakse davčne utaje in izogibanja plačilu davka, ki se razširjajo prek meja držav članic, v proračunske izgube in kršitve načela poštene obdavčitve in so odgovorne za izkrivljanje pretoka kapitala in pogojev konkurence; ker torej vplivajo na delovanje skupnega trga;

ker je iz teh razlogov Svet 10. februarja 1975 sprejel resolucijo o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v Skupnosti zaradi boja proti mednarodni davčni utaji in izogibanju [3];

ker mednarodni značaj problema pomeni, da notranji ukrepi, katerih učinek ne sega prek državnih meja, ne zadoščajo; ker tudi sodelovanje med upravami na podlagi dvostranskih sporazumov ne more kljubovati novim oblikam davčne utaje in izogibanja, ki pospešeno pridobivajo večdržavni značaj;

ker bi bilo torej treba okrepiti sodelovanje med davčnimi upravami znotraj Skupnosti v skladu s skupnimi načeli in pravili;

ker bi si morale države članice na zahtevo izmenjati informacije o posebnih primerih; ker bi morala država, če se tako zahteva, opraviti potrebne poizvedbe, da bi pridobila take informacije;

ker bi si morale države članice tudi brez kakršne koli zahteve izmenjati katero koli informacijo, ki se zdi ustrezna za pravilno odmero davka na dohodek in na premoženje, zlasti kadar se zdi, da gre za umeten prenos dobička med podjetji v različnih državah članicah ali kadar se take transakcije izvedejo med podjetji v dveh državah članicah prek tretje države zaradi pridobivanja davčnih ugodnosti ali kadar je ali bi lahko iz kakršnega koli razloga šlo za utajo ali izogibanje davku;

ker je pomembno, da se uradnikom davčne uprave ene države članice dovoli navzočnost na ozemlju druge države članice, če obe zadevni državi menita, da je to zaželeno;

---

[1] UL C 293, 13.12.1976, str. 34.
[2] UL C 56, 7.3.1977, str. 66.
[3] UL C 35, 14.2.1975, str. 1.

ker je treba paziti, da se zagotovi, da se informacije, ki se dajejo pri takem sodelovanju, ne razkrije nepooblaščenim osebam, tako da so zavarovane osnovne pravice državljanov in podjetij; ker je zato nujno, da države članice informacij, ki jih prejmejo, ne uporabijo, brez dovoljenja države članice, ki jih priskrbi, za druge namene kot za obdavčenje ali olajšanje pravnih postopkov, ki tečejo zaradi nespoštovanja davčne zakonodaje države prejemnice; ker je potrebno, da tudi države prejemnice informacijam zagotovijo enako stopnjo zaupnosti, kot so je bile deležne v državi, ki jo je priskrbela, če ta tako zahteva;

ker bo imela država članica, ki je pozvana, da priskrbi informacije, pravico, da to odkloni, če njena zakonodaja ali upravna praksa davčni upravi preprečujejo izpolnitev take zahteve ali, če ji preprečujejo zbiranje oziroma uporabo teh informacij za lastne namene, ali če bi bilo posredovanje takih informacij v nasprotju z javnim redom oziroma bi vodilo v razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali če država članica, ki so ji informacije namenjene, ni sposobna iz praktičnih ali pravnih razlogov, zagotoviti podobnih informacij;

ker je sodelovanje med državami članicami in Komisijo potrebno za trajno preučevanje postopkov sodelovanja in zbiranje izkušenj na obravnavanih področjih in še zlasti na področju umetnega prenosa dobičkov znotraj skupine podjetij s ciljem izboljšanja teh postopkov in priprave ustreznih pravil Skupnosti,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Splošne določbe

1. V skladu z določbami te direktive si pristojni organi držav članic izmenjajo kakršne koli informacije, ki bi jim lahko omogočile pravilno odmero davkov na dohodek in na premoženje.

2. Kot davki na dohodek in na premoženje, ne glede na način, kako so odmerjeni, se štejejo vsi davki, uvedeni na celotni dohodek, na celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki na dobičke od odsvojitve premičnin in nepremičnin, davki na zneske mezd ali plač, ki jih plačajo podjetja, kot tudi davki na povečanje vrednosti premoženja.

3. Davki, navedeni v odstavku 2, so zdaj zlasti:

v Belgiji:

Impôt des personnes physiques/Personenbelasting

Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting

Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting

Impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders

na Danskem:

Indkomstskaten til staten

Selsskabsskat

Den kommunale indkomstskat

Den amtskommunale indkomstskat

Folkepensionsbidragene

Sømandsskatten

Den særlige indkomstskat

Kirkeskatten

Formueskatten til staten

Bidrag til dagpengefonden

v Nemčiji:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Vermögensteuer

Gewerbesteuer

Grundsteuer

v Franciji:

Impôt sur le revenu

Impôt sur les sociétés

Taxe professionnelle

Taxe foncière sur les propriétés bâties

Taxe foncière sur les propriétés non bâties

na Irskem:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Wealth tax

v Italiji:

Imposta sul reddito delle persone fisiche

Imposta sul reddito delle persone giuridiche

Imposta locale sui redditi

v Luksemburgu:

Impôt sur le revenu des personnes physiques

Impôt sur le revenu des collectivités

Impôt commercial communal

Impôt sur la fortune

Impôt foncier

na Nizozemskem:

Inkomstenbelasting

Vennootschapsbelasting

Vermogensbelasting

v Združenem kraljestvu:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Petroleum revenue tax

Development land tax

4. Odstavek 1 se uporablja tudi za katere koli enake ali podobne davke, uvedene pozneje, bodisi dodatno ali namesto davkov, naštetih v odstavku 3. Pristojni organi držav članic obvestijo drug drugega in Komisijo o datumu začetka veljavnosti takih davkov.

5. Izraz „pristojni organ“ pomeni:

v Belgiji:

De minister van financiën ali pooblaščeni predstavnik

Le ministre des finances ali pooblaščeni predstavnik

na Danskem:

Ministeren for skatter og afgifter ali pooblaščeni predstavnik

v Nemčiji:

Der Bundesminister der Finanzen ali pooblaščeni predstavnik

v Franciji:

Le ministre de l'économie ali pooblaščeni predstavnik

na Irskem:

The Revenue Commissioners ali njihov pooblaščen predstavnik

v Italiji:

Il Ministro per le finanze ali pooblaščeni predstavnik

v Luksemburgu:

Le ministre des finances ali pooblaščeni predstavnik

na Nizozemskem:

De minister van financiën ali pooblaščeni predstavnik

v Združenem kraljestvu:

The Commissioners of Inland Revenue ali njihov pooblaščen predstavnik

Člen 2

Izmenjava na zahtevo

1. Pristojni organ države članice lahko zahteva od pristojnega organa druge države članice, da predloži informacije, navedene v členu 1(1), v posameznem primeru. Pristojnemu organu zaprošene države ni treba ugoditi zahtevi, če se zdi, da pristojni organ države, ki je dala zahtevo, ni izčrpal svojih običajnih virov informacij, ki bi jih lahko izkoristil v skladu z okoliščinami, da bi dobil zahtevane informacije brez tveganja, da bi ogrožal pridobitev iskanega izida.

2. Za namene predložitve informacij iz odstavka 1, pristojni organ zaprošene države poskrbi za izvedbo poizvedovanj, potrebnih za pridobitev takšnih informacij.

Člen 3

Avtomatična izmenjava informacij

Za vrste primerov, ki se določijo v postopku posvetovanja, določenem v členu 9, si pristojni organi držav članic redno izmenjujejo informacije, navedene v členu 1(1), brez predhodne zahteve.

Člen 4

Izmenjava informacij na lastno pobudo

1. Pristojni organ države članice brez predhodne zahteve predloži informacije, navedene v členu 1(1), s katerimi je seznanjen, pristojnemu organu katere koli druge države članice v naslednjih okoliščinah:

(a) pristojni organ ene države članice ima razloge za domnevo, da gre morda za izgubo davka v drugi državi članici;

(b) oseba, ki je zavezana za davek, doseže znižanje ali oprostitev davka v eni državi članici, kar bi povzročilo povečanje davka ali zavezanost za davek v drugi državi članici;

(c) poslovne transakcije med osebo, ki je zavezana za davek v eni državi članici, in osebo, ki je zavezana za davek v drugi državi članici, se izvedejo prek ene ali več držav na način, ki bi lahko imel za posledico prihranek davka v eni ali drugi državi članici ali obeh;

(d) pristojni organ države članice ima razloge za domnevo, da je prihranek davka morda posledica umetnih prenosov dobičkov znotraj skupine podjetij;

(e) informacije, ki jih eni državi članici predloži pristojni organ druge države članice, so omogočile pridobitev informacij, ki so lahko koristne pri odmeri davčne obveznosti v tej drugi državi članici.

2. Pristojni organi držav članic lahko v postopku posvetovanja, določenem v členu 9, razširijo izmenjavo informacij iz odstavka 1 na primere, drugačne od tam navedenih.

3. Pristojni organi držav članic lahko brez predhodne zahteve predložijo drug drugemu v katerem koli drugem primeru informacije, navedene v členu 1(1), s katerimi so seznanjeni.

Člen 5

Rok za predložitev informacij

Pristojni organ države članice, ki je po predhodnih členih pozvana, da dostavi informacije, jih predloži tako hitro, kot je mogoče. Če naleti na ovire pri preskrbi informacij ali odklanja preskrbo informacij, o tem takoj obvesti organ, ki jih zahteva, z navedbo narave ovir ali razlogov za njihovo zavrnitev.

Člen 6

Sodelovanje uradnikov zadevne države

Zaradi uporabe predhodnih določb se lahko pristojni organ države članice, ki priskrbi informacije, in pristojni organ države članice, kateri so informacije namenjene, v postopku posvetovanja, določenem v členu 9, dogovorita o odobritvi navzočnosti uradnikov davčne uprave druge države članice v prvi državi članici. Podrobnosti za uporabo določb se določijo v istem postopku.

Člen 7

Določbe o tajnosti

1. Vse informacije, sporočene državi članici po tej direktivi, se v tej državi varujejo kot tajnost na enak način kakor informacije, prejete v skladu z domačo zakonodajo.

V vsakem primeru se take informacije:

— lahko dajo na razpolago le osebam, ki se neposredno ukvarjajo z odmero davka ali upravnim nadzorom te odmere,

— smejo dodatno razkriti le v zvezi s sodnimi postopki ali upravnimi postopki, ki vključujejo sankcije zaradi ali v zvezi s pripravo ali pregledom davčne odmere, in le osebam, ki neposredno sodelujejo v teh postopkih; vendar se lahko take informacije razkrijejo med javnim zaslišanjem ali v sodbah, če pristojni organ države članice, ki je posredovala informacijo, temu ne nasprotuje,

— v nobenem primeru se ne smejo uporabiti za drugačne namene kot za davčne ali v zvezi s sodnimi postopki ali upravnimi postopki, ki vključujejo sankcije zaradi ali v zvezi s pripravo ali pregledom davčne odmere.

2. Odstavek 1 ne obvezuje države članice, katere zakonodaja ali upravna praksa določa, za domače namene, ožje omejitve, kot jih vsebujejo določbe tega odstavka, da zagotovi informacije, če zadevna država ne upošteva teh ožjih omejitev.

3. Ne glede na odstavek 1 lahko pristojni organi države članice, ki zagotovi informacije, dovolijo, da se v državi prosilki uporabijo za druge namene, če bi bile lahko po zakonodaji države, ki je informacije posredovala, te v podobnih okoliščinah uporabljene za podobne namene v državi, ki jih je posredovala.

4. Če pristojni organ države članice meni, da so informacije, ki jih je prejel od pristojnega organa druge države članice, verjetno uporabne za pristojni organ tretje države članice, jih lahko posreduje temu pristojnemu organu s soglasjem pristojnega organa, ki je informacije posredoval.

Člen 8

Omejitve izmenjave informacij

1. Ta direktiva ne nalaga nobenih obveznosti za opravljanje poizvedb ali zagotovitev informacij, če državi članici, ki naj bi informacije posredovala, njena zakonodaja ali upravna praksa preprečujejo, da bi opravila te poizvedbe ali zbirala ali uporabila take informacije za lastne namene.

2. Posredovanje informacij je mogoče zavrniti, kadar bi to vodilo v razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali poslovnega procesa, ali kadar bi bilo razkritje informacij v nasprotju z javnim redom.

3. Pristojni organ države članice lahko odkloni zagotovitev informacij, če zadevna država iz praktičnih ali pravnih razlogov ni sposobna zagotoviti podobnih informacij.

Člen 9

Posvetovanja

1. Za namene izvajanja te direktive se organizirajo posvetovanja, če je potrebno v Odboru, med:

— pristojnimi organi zadevnih držav članic na zahtevo katere koli izmed njih v zvezi z dvostranskimi vprašanji,

— pristojnimi organi vseh držav članic in Komisijo na zahtevo enega od teh organov ali Komisije, če obravnavane zadeve niso le dvostranskega pomena.

2. Pristojni organi držav članic lahko komunicirajo neposredno drug z drugim. Pristojni organi držav članic lahko z medsebojnim dogovorom dovolijo organom, ki jih imenujejo, da neposredno komunicirajo drug z drugim v natančno določenih primerih ali v nekaterih vrstah primerov.

3. Če pristojni organi sklenejo dogovore o dvostranskih zadevah, ki jih pokriva ta direktiva, razen posameznih primerov, o tem čimprej obvestijo Komisijo. Komisija nato uradno obvesti pristojne organe drugih držav članic.

Člen 10

Zbiranje izkušenj

Države članice skupaj s Komisijo nenehno spremljajo postopek sodelovanja, predviden v tej direktivi, in zbirajo izkušnje, zlasti na področju transfernih cen znotraj skupine podjetij z namenom izboljševanja takega sodelovanja in, kjer je primerno, oblikovanja zbirke pravil na zadevnem področju.

Člen 11

Uporaba širših določb o pomoči

Predhodne določbe ne ovirajo izpolnitve katerih koli širših obveznosti za izmenjavo informacij, ki bi lahko izhajale iz drugih pravnih predpisov.

Člen 12

Končne določbe

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 1979 in o tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, ki so jih naknadno sprejele na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 13

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 19. decembra 1977

Za Svet

Predsednik

G. GEENS